

Diumenge 32 (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 12,38-44): En aquell temps, (...) Jesús es va asseure davant la sala del tresor i mirava com la gent hi tirava diners. Molts rics hi tiraven molt. Llavors va arribar una viuda pobra que hi tirà dues petites monedes de coure. Jesús va cridar els seus deixebles i els digué: «Us asseguro que aquesta viuda pobra ha tirat al tresor més que tots els altres. Tots han donat el que els sobrava; ella, en canvi, ha donat el que necessitava, tot el que posseïa, tot el que tenia per a viure».

La pobresa requereix puresa d'intenció i generositat. La consciència, "epicentre" de la moral

Mn. Enric PRAT i Jordana
(Sort, Lleida, Espanya)

Avui, en contrast evident amb els mestres de la llei, l'Evangelí ens presenta el gest senzill, insignificant, d'una dona viuda que va suscitar l'admiració de Jesús. El valor del donatiu era quasi nul, però la decisió d'aquella dona era admirable, heroica: donà tot el que tenia per a viure.

En aquest gest, Déu i els altres passaven davant d'ella i de les seves pròpies necessitats. Ella quedava totalment a les mans de la Providència. Jesús valorà l'oblit de si mateixa, i el desig de lloar Déu i de socórrer els pobres, com el donatiu més important de tots els que s'havien fet —potser ostentosa— al mateix lloc.

—L'opció fonamental i salvífica s'esdevé en el nucli de la pròpia consciència, quan decidim obrir-nos a Déu i viure a disposició del pròxim; el valor de l'elecció ve donat no pas per la qualitat o quantitat de l'obra feta, sinó per la puresa de la intenció i la generositat de l'amor.